

Srečno novo leto!

Brezplačno

Leto III. december 1975

dogovori

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA-CENTER

POBUDA ZA NOVO AKCIJO

Občinski svet zveze sindikatov ter center za družbeno izobraževanje pri republiškem svetu ZSS sta v sodelovanju z delavsko univerzo Boris Kidrič že letošnjo pomlad začela organizirati dvodnevne seminarje za člane izvršnih odborov osnovnih organizacij ZS v naši občini. Seminarji se nadaljujejo tudi ta mesec, po približnih ocenah pa se jih je udeležilo okoli 2500 članov izvršnih odborov.

Vsebina programa seminarja je namenjena, kot že omenjeno, sindikalnim poverjenikom in drugim članom izvršnih odborov osnovnih organizacij, ki predstavljajo najbolj številni del funkcionarjev sindikata. Jasno je torej, da jih je treba usposobiti za čim bolj uspešno delo pri opravljanju njihove funkcije v osnovnih organizacijah sindikata. Gre torej za funkcionalno usposabljanje v okviru opravljenih in zadolžitvev, ki pretežno zajemajo organizacijo sindikata in njeno delovanje. Kaj so ti seminarji pomenili vsebinsko, pa povedo že sami naslovi predavanj: organiziranost sindikata, sindikati, organizacija delavskega razreda, poverjenik in član izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata in metode dela v osnovnih organizacijah sindikatov, ljudska obramba in družbena samozaščita, delavska kontrola.

V sodelovanju z občinskim svetom ZS naše občine smo organizirali razgovor z nekaterimi predstavniki izvršnega odbora osnovne organizacije sindikatov z namenom, da se bi tako informirali o poteku teh seminarjev, o rezultatih in pa predvsem o mnenju nekaterih slušateljev, ki so se seminarja že udeležili. Čeprav smo ugodne ocene o seminarju že zaradi njegove preudarne izbrane vsebine pričakovali, smo bili nad mnenji delega-

tov izredno prijetno presenečeni. Ugotovili smo namreč, da seminar ni bil le dober in uspešen, kot navadno rečemo, temveč da je bil izredno močan in konkretna pobuda za akcije in povečano aktivnost članov sindikata v osnovni organizaciji.

Pa prislunimo raje udeležencem seminarja samim.

Jure Bizjak — Iskra: »Po zadnjem republiškem kongresu sindikatov so v izvršne odbore prišli novi ljudje, ki so bili neizkušeni in premalo pripravljene za to delo. Od tu potem jasno izhaja pomen seminarja, saj smo sedaj, ko je za nami, pripravljene začeti delati tako kot se spodobi in kot to res zahteva vsebina programa dela sindikatov. V čim krajšem času bomo mi, ki smo se seminarja udeležili, naredili izvlečke za člane naše osnovne organizacije ter tako tudi njih seznanili s tem, kar smo zvedeli na seminarju, bolj rečeno, kar smo se tam naučili. To pa je vsekakor pomembna spodbuda za naše delo, kar se že vidi na konkretnih primerih.«

Milan Ljubič — Narodna banka Slovenije: »Predavatelji so v zgoščeni obliki posredovali poslušateljem oris organizacijskih okvirov in vsebino dela sindikata ter tudi konkretne naloge posameznika — člana IO OOS v njegovi osnovni organizaciji. Seminar je bil koristen predvsem za nove in

mlajše člane vodstev sindikalnih organizacij, vse udeležence pa je gotovo spodbudil, da se kritično ozrejo na svoje dosedanje delo in ga dopolnijo na podlagi nekaterih, tudi zelo konkretnih napotkov. V razpravah ob posameznih temah se je pokazalo, da sindikalna organizacija s svojimi stališči o posameznih pomembnih vprašanjih delitve dohodka ni povsem dovolj prisotna. Stalno je bila prisotna misel, da morajo osnovne organizacije reševati svoje težave ter probleme najprej same in šele posredno ob pomoči občinskega vodstva.«

Vida Najdič — Klinični center: »Tovariša pred mano sta bistvo že povedala. Slikovito lahko povem, da pomeni seminar močno teoretično oborožitev za člane izvršnih odborov, ko se bodo v prihodnje srečali s takimi in drugačnimi problemi, predvsem s predsodkom, da je skrb sindikata le ta, da skrbi za ozirom in tu pa tam za kakšen izlet. Kako dobre predavatelje smo imeli, pa pove dejstvo, da nam je za razpravo o tem in onem vprašanju vedno zmanjkalo časa.«

Marija Repe — Metalka: »Skratka povemo lahko, da je nas, novoizvoljene člane izvršnih odborov, ta seminar dejansko naučil hoditi. Menim pa, da se bi za razgovor med seminarjem odprlo še marsikakšno zanimivo vprašanje, žal pa vsi, ki smo se ga udeležili, nismo navajeni javno govoriti. To seveda ne pomeni, da je bila kvaliteta seminarja nižja, vendarle nam kaže, da

(Nadaljevanje na 2. strani)

Če rečemo: »Živel dan JLA!«, to verjetno ni vse, kar bi ob tem lahko rekli. Potrebno se je vrniti v čas, ko so se osvobodilne sile pričele formirati. To je bil prelomni čas, kateremu regularna vojska kraljevine Jugoslavije ni bila kos. Pa ne toliko zaradi vojakov samih kot zaradi vloge, ki jo je ta vojska v tistem času imela. Takrat to ni bila vojska narodov Jugoslavije, ni bila na strani ljudstva. Bila je le orodje, s katerim si je takratna oblast ohranjevala nadvlado nad ljudstvom. Taka vojska seveda ni bila v stanju braniti napadene države. Še posebno, ko je vlada na vrat na nos pobegnila v tujino in prepuščala svoj narod, naj se znajde kot sam ve in zna. In znal se je.

V času, ko je bila praktično celotna Evropa zaslužnjena ali se je prostovoljno poklonila tiranom, so delovni ljudje, kmetje, študentje in vsi drugi, željni svobode, prijeli za puške. Tiste, ki so jih spulili iz rok okupatorja samega.

Tako se je vkresala iskra upora, iskra, ki se ni več ugasnila. Razplamtela se je v požar, ki se je kot vihar razširil po vsej domovini. Formirale so se enote partizanske vojske. Najprej vodi, nato čete. Čete so se združevale v bataljone, bataljoni v brigade. In prišel je 22. december. Tega dne je vrhovni komandant narodno-

Naše sile

osvobodilne vojske, tovariš Tito, v Rudu formiral prvo proletarsko divizijo, prvo redno enoto oboroženih sil Nove Jugoslavije.

Kot plaz, ki se sproži visoko v gorah in se nezadržno spusti v dolino, tako se je od tedaj naprej ta nova vojska razlila prek domovine, zgazila zavojevalce.

Trideset let je že tega, ko je izbojevala svojo dokončno zmago. In trideset let je že tega, kar ta naša vojska služi miru. In v tem času je postala tudi simbol neodvisnosti jugoslovanskih narodov, prijatelj prijateljem in grožnja sovražnikom.

Armada, taka kot je, pa je postala samo z neomajnim zaupanjem v pravilnost poti našega razvoja, z nenehnim učenjem in izpopolnjevanjem slehernega posameznika v njej in z zaupanjem, da je aktiven sotvorec pri izgradnji novega družbenega sistema, katerega osnovni cilj je osvoboditi človeka vsakršnega izkoriščanja.

Čez nekaj dni bomo, kot vsako leto, proslavili dan, posvečen tem našim oboroženim silam. To pa ne pomeni, da se nanje spomnimo le na ta dan vsako leto. Ne, prav vsak dan smo skupaj, prav vsak dan skupno, na ta ali oni način, korakamo svojim ciljem naproti. Saj drugače tudi ne more biti — del oboroženih sil JLA smo mi sami in oborožene sile JLA so del nas.

Mišo JAVORNIK